

SLÁVA NAZDAR VÁLETU!

Stáda, 25. června 2014

Hned ze začátku musím napsat, že je v Krkonoších krásně. Tedy hlavně tam, kde není přetříváno. Což v tu dobu moc nebylo, takže nám se to - na rozdíl od majitelů hotelů, pensionů a chat - moc líbilo. A je vám tam všechno... Už když jsme se blížili, cítila jsem v ní jehličí a úplně jiný vzduch. Lesy, louky...

Jeli jsme nakonec autobusem z Černého Mostu, cesta byla super, v autobuse bylo dokonce wifi, takže jsem mohla rozjařeně posílat sms, jak jsem blažená a jak moc se tam těším. A říst si po cestě, a dívat se na Kudlu ... technika balená, tu já ráda. V hotelu ADAM jsme vyfasovali úžasnou kávu ke dvěma, papír s nejnětějšími informacemi a hned po vybalení jsem se vydala na zvědy. Nakonec jsem zkejsla na terase u jídelny, koukala se doprava, doleva, rovně - a všude to bylo nádherné. Dopředu jsem si plánovala, kam se všude kouknu. Cíle nevelké, nedaleké, ale pro mne fakt zajímavé. Těba sejít a tam úplně dolu k tomu potoku (Svatopetrský potok), pak zase vykrábat se a tam nahoru k tomu potoku (Hluboká struha).

Bazén, který zel velmi příjemnou prázdnotou, stejně jako vedlejší posilovna - to vše mě úplně nadchlo. Zlatým hřebem programu však byl místní kuchař. Myslím, že díky jemu se dají odpustit rozličné prohledávané které kazily pobyt mému bručounovi. Měli jsme snídaně formou školského stolu, myslím, že si na své mohl přejít každý - sladké i slané, teplé i studené. Veškeré byly vařené, těmi jídla na vybrání. Jo, kuchař by si tam měli opravené povážit! Manžel sice hořekoval, že na televizi se nedá koukat a nemohl si ve večer pustit zprávy (než kostičkou obraz), že v pokoji chybí inzerovaný malý bar - lednička (musí být fajn, vyndat si z ní vychlazenou vodu a nemuset pro ni chodit dolů), ale to jsem brala nakonec jako prkotiny. Co mi však víc vadilo, bylo, že se tam ve večer na chodbě nesvítí, takže jsem sebou hned po pár dnech odporně šla na "neviditelných" schodech, když jsem jedenáctou šla z jídelny (tam bylo světlo a wifi). Byl to docela hrůzej zážitek - normálka jdete dlouhou temnou chodbou, víte, že vás pokoj je až ten úplně na konci, laptop pod pačím, myš; v ruce, v hlavě ušlechtilý předmět postele - a najednou křáčí a letíte vzduchem. Do neznáma a pak fest tvrdě přistání. Narazila jsem si bohužel na rameno a hodně to odnesl kotník. Ráno jsem měla sloní tlapu. Další den jsem se dopajdala na stanici a pak u autobusem do Šarounu - k mému překvapení jsem zjistila, že tam ortopedie-chirurgie je jedině privátní, takže by mě ošetřil výronu v kotníku přímě; lo ke dvěma tisícovkám. Pajdala jsem tedy dál, a zakoupila v tamější lékárně elastické obinadlo, ibalgin krém a pytlík bonbonů proti duševnímu traumatu (nojo, obyčejné okoldové, ale na bebíčka zabraly nejvíce). Nic mne ovšem neodradilo od alespoň krátkých výprav do okolí, od hlubokých nádech všeho okolí a těšením se z každé krásné kytičky. I pár lesních jahod jsem ulovila.

Obdivovala jsem sekáče, co jezdili na sekacích mašinách do neuvěřitelných svahů - ani by se skouleli podstatě to tam dráho celé dny - malé sekačky, pak takové ty sekací potvory do ruky, i ty, co předmět sebou tlačíte. Přikám - tráva i seno nádherně a silně vonělo... Nojo, ale teprve dva dny před odjezdem domů jsem si uvědomila, že přímě; erný kašel co právě mám, není fakt žádný nastuzení - taky z toho, voda v bazénu byla příjemná, poasí jakbysmet - ale normální fest alergie. Vškol senose, já uprostřed a hezky zhluboka dýchat. Ještě přímě; jsem s sebou měla prášky na alergii, xados, který mi fakt docela zabíraj. V Praze jsem se pak přiznala mé milované paní doktorce, že jsem brala i dva a jednou i těmi denně. Prostě jsem už vůbec nemohla mluvit, jak jsem měla odměnej a bolavej krk. No, zkuste to kašlat těbas 3 minuty v kuse a skoro celý den... Stejně se mi tam moc líbilo. d@niela